

INGEZONDEN

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen

KEURING VAN ARBEIDERS

Geachte Collegae

Het op 1 Mei 1941 in werking getreden Rijksarbeidsbureau heeft, tot doel den werkloozen of werkzoekenden arbeider in het arbeidsproces in te schakelen op de plaats, waarvoor hij met inachtneming van zijn vakkundige ontwikkeling lichamelijk en geestelijk het meest geschikt is. Daarom is het noodig, dat deze arbeider zoo mogelijk aan een uitgebreid geneeskundig onderzoek wordt onderworpen.

Het ligt in de bedoeling later ook alle thans reeds in het arbeidsproces opgenomen arbeiders aan dit geneeskundig onderzoek te onderwerpen. Voor het verrichten van deze keuringen zijn aan de 37 gewestelijke arbeidsbureaux en de verschillende bijkantoren Nederlandsche artsén verbonden.

Om tot een juiste beoordeeling van de arbeidsgeschiktheid te komen, is het noodzakelijk, dat de keurende geneesheer van het gewestelijk arbeidsbureau zoo volledig mogelijk wordt ingelicht over den gezondheidstoestand van den arbeider en (of) zijn familie. Het is dus in het welbegrepen belang van den arbeider, dat zoowel de huisarts als de specialist aan den keurenden geneesheer van het gewestelijk arbeidsbureau op diens verzoek alle door hem gevraagde inlichtingen betreffende den gezondheidstoestand van den arbeider en (of) zijn gezin verstrekt. De keurende geneesheer zal hierdoor in staat zijn tot een juiste arbeidsgeschiktheidsbeoordeeling te komen.

Meent een arts, hetzij huisarts of specialist, in verband met de aanstaande keuring van een zijner patiënten uit eigen beweging of op verzoek van den patiënt het een of ander aangaande diens gezondheid aan den keurenden geneesheer te moeten mededeelen, zoo geschiede dit in een gesloten brief, welke, bij voorkeur *niet*, doch om vertraging te voorkomen, desnoods *wel* door middel van den patiënt, aan den keurenden geneesheer ter hand kan worden gesteld.

De huisarts of specialist onthoude zich van arbeidsgeschiktheidsbeoordeeling en van uitlatingen in dien zin tegenover den patiënt, aangezien dit misschien aanleiding zou kunnen geven tot verwachtingen, die later niet in vervulling blijken te kunnen gaan. In dit verband zij erop gewezen, dat de *beoordeeling* of de arbeider in staat is tot werken en zoo ja, voor welken arbeid en tot welken graad hij hiervoor geschikt is, dan wel of hij in staat is te reizen, althans voor zoover die vragen op medisch gebied liggen, *uitsluitend* berust bij den keurenden geneesheer van het gewestelijk arbeidsbureau, die zich hierbij gaarne zal doen voorlichten door huisartsen en specialisten.

Ter voorkoming van misverstand wil ik Uw aandacht op het volgende vestigen.

Het is den laatsten tijd herhaalde malen voorgekomen, dat artsen meenden door middel van een al of niet uitvoerige verklaring van klachten van een patiënt, voortvloeiende uit aandoeningen van hemzelf of van een van de leden van zijn gezin, de tewerkstelling van een arbeider in Duitschland of Frankrijk te kunnen doen uitstellen of een reeds in het buitenland werkzamen arbeider uit hoofd van eenigerlei klachten, gebaseerd op aandoeningen van zijn gezin, te doen terugkeeren.

Uitsluitend in geval van ziekten met dreigend levensgevaar van een zijner familieleden kan aan een arbeider uitstel van uitzending worden verleend c.q. kan hij uit het buitenland worden teruggeroepen.

Wat hemzelf betreft kan hij na afloop van zijn verlofperiode slechts dan verlenging van verlof krijgen wegens ziekte, wanneer deze ziekte hem niet in staat doet zijn te reizen, de ziekte door de reis wordt verergerd of de ziekte een gevaar voor zijn omgeving teweeg zou kunnen brengen en hij dientengevolge niet voor een kamp geschikt is (huidaandoeningen, geslachtsziekten, besmettelijke ziekten en dergelijke).

Is een arbeider gedurende zijn verlofperiode in medisch onderzoek, dan is dit feit op

zichzelf geen reden om niet te reizen en zal de arbeider na afloop van zijn verlof moeten vertrekken.

Een van de meest voorkomende aanleidingen tot uitstel van bemiddeling naar het buitenland wordt gezocht in de a.s. bevalling van de vrouw. Hierbij worden de volgende richtlijnen aangegeven.

Indien de bevalling wordt verwacht binnen 2 à 3 weken voor de eerste uitzending naar het buitenland, kan onder omstandigheden uitstel van vertrek worden verleend tot 10 dagen na den afloop der bevalling.

Is de man in het buitenland werkzaam, dan kan hij pas worden teruggeroepen voor de bevalling, indien de huisarts op goede gronden kan verklaren, dat complicaties van levensgevaarlijken aard zijn te verwachten.

Ook plotseling opkomende operaties wegens *levensgevaarlijke* ziekten kunnen aanleiding zijn tot terugroeping van den arbeider. In verband hiermede wil ik erop wijzen, dat nervositeit, hysterie, hystero-depressie e.d. van de vrouw, in welken vorm dan ook, geen aanleiding zijn om den man vrij te stellen van den arbeid in het buitenland hetzij terug te roepen uit het buitenland.

In het belang van de ziekgelduitkeering aan een arbeider, die gedurende het verlof onder behandeling van zijn huisarts is, wil ik wijzen op de laatste circulaire van de Krankenkasse, 's-Gravenhage, waarbij de richtlijnen, volgens welke de arts in het belang van den patiënt dient te handelen, worden aangegeven.

Het hoofd van den Geneeskundigen dienst van het Rijksarbeidsbureau,

J. K. TH. KOCH

's-Gravenhage, 13 juli 1942.

DISTRIBUTIE VAN ZEEP

(zie Regeling 2e druk, blz. 49)

In verband met de nieuwe bepalingen voor de distributie van zeep is het noodzakelijk wijziging te brengen in de toewijzigingen van extra zeep aan zieken.

Eén rantsoen eenheidstoiletzeep à 21 pCt. bedraagt thans 75 gram; de distributieperiode is 6 weken (vroeger kon op één rantsoen 150 g toiletzeep worden verkregen, de distributieperiode was ongeveer 4 weken). In het vervolg kunnen de artsen maximaal per patiënt vragen 8 rantsoenen eenheidstoiletzeep à 21 pCt., dat is dus 600 g.

Indien medicinale zeep wordt verlangd, moet men dit op het formulier aangeven. Maximaal kunnen 4 rantsoenen of 300 g per distributieperiode van 6 weken worden gevraagd.

Voor de reeds ingediende aanvragen zullen door de distributiediensten, indien nog op de oude wijze een aantal rantsoenen zeep is voorgeschreven, rantsoenbonnen voor eenheidstoiletzeep worden afgegeven, waarbij voor elk voorgeschreven rantsoen zeep thans twee rantsoenen eenheidstoiletzeep zullen worden verstrekt.

De Geneeskundig Hoofdinspecteur van de Volksgezondheid,

Den Haag, 15 Juli 1942

C. BANNING

OBTURATIE-ILEUS

Bij het lezen van het belangwekkende artikel van dr. HERMANS over Obturatie-ileus, in *N. T. v. G. 80, III, No. 28* herinnerde ik mij een merkwaardig geval van ileus bij een oude vrouw.

Met dr. SCHOONHOFF — destijds arts te Erp — behandelde ik een twintigtal jaren geleden een oude vrouw met ileusverschijnselen, waarbij 40 jaar geleden een gummi pessarium door een anderen arts was geplaatst wegens prolapsus uteri en dat daar altijd had gezeten — zonder ooit schoongemaakt te zijn. Het was een walgelijk stinkende draderige massa geworden, die het rectum geheel afsloot. De opruiming ervan was geen sinecure en stelde hoge eischen aan het reukorgaan.

BALZAC sprak terecht over de „splendeur et misère” van het medische vak.

Veghel, 15 Juli 1942

J. H. VERBEEK